

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	4.Kf.700.294/2023/5.
A felperes:	felperes (felperes címe.)
A felperes képviselője:	felperes képviselője (eljáró kamarai jogtanácsos: felperesi képviselő) (felperesi képviselő címe.)
Az alperes:	alperes (alperes címe.)
Az alperes képviselője:	alperes képviselője
A per tárgya:	megbízási díjjal kapcsolatos közszolgálati jogviszonyból származó közigazgatási jogvita elbírálása
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (13. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Debreceni Törvényszék 14. sorszámú végzésével kijavított 8.K.702.005/2022/11. számú ítélete

Ítélet

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 18.000 (tizennyolcezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes 2020. július 1. napjától 2022. július 29. napjáig tartó időszakban (a továbbiakban: perbeli időszak) a hivatásos állomány tagjaként körzeti megbízotti beosztásban teljesített szolgálatot az alperes szolgálati hely állományában, a település 1-település 2i Körzeti Megbízotti Csoportban (a továbbiakban: KMB csoport). A felperes működési körzete település 2 település egészére, a KMB csoport működési körzete e településen kívül település 1 és település 3 településekre terjedt ki. A felperes a perbeli időszakban a kinevezése szerinti beosztásába nem tartozóan rendszeresen látott el a saját és a KMB csoport működési területén kívüli járőri feladatokat, járőrszolgálatot, átkíséréseket, elővezetéseket, rendezvénybiztosítási, csapatszolgálati, kísérorri, előállított őrzési feladatokat ellentételezés nélkül, az emiatt benyújtott szolgálati panaszát az alperes vezetője elutasította.

A felperes keresete, az alperes védirata

[2] A felperes keresetében a perbeli időszakra 724.688 forint megbízási díj és annak 2021. július 15. napjától számított késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Keresetét a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés a)-c) pontjaira, a körzeti megbízotti szabályzatról szóló 26/2015. (XII. 9.) ORFK utasítás (a továbbiakban: KMB Szabályzat), a Rendőrség Fogdaszolgálati Szabályzatáról szóló 3/2015. (II. 20.) ORFK utasítás, a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 30/2015. BMr.), valamint a Járőr- és Őrszolgálati Szabályzatról szóló 13/2017. (III. 24.) ORFK utasítás (a továbbiakban: Járőr Szabályzat) egyes rendelkezéseire alapította. A hivatkozott szolgálati feladatok ellátásáról tételes kimutatást csatolt. A megbízási díj havi mértékét a rendvédelmi illetményalap 75 %-ában határozta meg, azzal, hogy több különböző beosztás feladatait látta el, melyek a szolgálatteljesítési idejének jelentős részét tették ki.

[4] Az alperes védiratában – a követelést jogalapjában és összegszerűségében is vitatva – a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[5] Az elsőfokú bíróság – a 14. sorszámú végzéssel szövegszerkesztési pontatlanság miatt kijavított – ítéletével az alperest a kereseti kérelem szerinti – késedelmi kamattal növelt – 724.688 forint megbízási díj megfizetésére kötelezte. Döntését a Hszt. 2. § 25. pontjában, 71. § (1) bekezdés c) pontjában, (3), (5) bekezdéseiben, a 30/2015. BMr. 2. számú mellékletében, a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos szolgálati viszonyban álló tagjai illetményének és egyéb juttatásainak megállapításáról, valamint a folyósítás szabályairól szóló 33/2015. (VI. 16.) BM rendelet 10. § (2) bekezdésében, a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományát érintő, személyügyi igazgatás rendjéről szóló 31/2015. (VI.16.) BM

rendelet (a továbbiakban: 31/2015. BMr.) 35. § (6) bekezdésében, a KMB Szabályzat 2., 3. d), 15., 20., 21., 22., 24., 25., 26., 31., 37., 57-63., 70. pontjaiban, a Járőr Szabályzat 4-5., 7., 10., 60. pontjaiban foglaltakra alapította. A tényállást a perben csatolt kimutatások, egyéb dokumentumok, valamint tanú tanúvallomása alapján állapította meg. Kifejtette, hogy a felperes település 2i működési körzete nem került kiterjesztésre a KMB Csoport működési körzetével, illetve a rendőrkapitányság teljes illetékességi területére. A felperes működési körzetében és azon kívül a körzeti megbízotti feladatain túl jellemzően járőri, járőrvezetői feladatokat látott el. A járőri és körzeti megbízotti beosztás eltérő. A csatolt kimutatás és a tanúvallomás alapján megállapította, hogy a felperes a perbeli időszak minden hónapjának jelentős részében rendszeresen látott el járőrfeladatokat a körzetén és a KMB csoport körzetén belül és azon kívül is. Rámutatott, hogy a munkáltató csak az állománytáblában rendszeresített beosztás keretein belül határozhatja meg a ténylegesen ellátandó feladatokat, amelyeket a hivatásos állomány tagja jogosult és köteles ellátni, a munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség. A járőrszolgálatot a felperes egyoldalú utasítására hajtotta végre, az nem a kinevezés szerinti beosztásához tartozó feladat volt.

A KMB Szabályzat 24. pontja alapján a körzeti megbízott járőrvezetőként a járőrrel közösen beosztható, azonban az alperes köteles a közös közterületi szolgálatot úgy megszervezni, hogy a feladatellátás a KMB Szabályzat 21-22. pontjaiban meghatározottak kivételével a körzeti megbízott működési körzetében történjen. A felperes keresetét a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján tartotta megalapozottnak. A megbízási díj havi összegét a kereseti kérelemnek megfelelően, a rendvédelmi illetményalap 75%-ában határozta meg, mert azt a – szinte minden szolgálatban – folyamatosan ellátott és a tényállásban részletezett többlettevékenységére tekintettel a felperes által végzett többletfeladatokkal arányban állónak találta.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[6] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában, a 31/2015. BMr. 35.§ (6) bekezdésében, a KMB Szabályzat 21., 24., 25. és 37. pontjaiban foglaltak téves értelmezése miatt. Álláspontja szerint a keresetében foglaltakat az okirati bizonyítékok (eligazító-beszámoló lapok) nem támasztották alá, így az elsőfokú bíróság ítélete iratellenes, emellett a meghallgatott tanú elfogulatlanak nem volt tekinthető arra tekintettel, hogy azonos tárgykörben peres eljárása van folyamatban vele szemben. A KMB Szabályzat 37. pontjára figyelemmel a körzeti megbízott szolgálatteljesítési idejének 70%-ában közterületi tevékenység ellátására köteles, melybe beletartozik a határrendészeti, igazgatásrendészeti, idegenrendészeti, közrendvédelmi és közlekedésrendészeti közterületi szolgálatba töltött idő. A körzeti megbízotti beosztás a járőrnél két, a járőrvezetőnél egy kategóriával magasabb fokozat, melyet az elsőfokú bíróság jogértelmezése kiüresített. A KMB Szabályzat 25. pontja tartalmazza a körzeti megbízott részére tilalmazott feladatokat, melyeket a felperes nem is végzett. Ebből következőleg a nem tilalmazott feladatok végzésére a körzeti megbízott saját munkaköre részeként megbízható. A KMB Szabályzat 24. pontja pedig kifejezetten úgy rendelkezik, hogy a körzeti megbízott járőrrel közösen beosztható, azaz a felperes ebben az esetben a munkaköréhez tartozó feladatát végezte. A KMB Szabályzat 21. pontja szerinti elvonásra a felperes esetében csak eseti jelleggel került sor, a legtöbb szolgálatát a pandémia alatt is település 2en teljesítette. A

felperes működési körzete vezetőjének 09000-115/21/2009. ált. 21/2019. (XII.10.) MRFK intézkedése (a továbbiakban: MRFK intézkedés) alapján kijelölésre került, melybe a KMB csoport működési körzete is beletartozott. Ezen intézkedés meghozatalára joga volt a Rendőrség Normaalkotási Szabályzatáról szóló 23/2006. (XII. 29.) ORFK utasítás alapján, mivel az munkakört meghatározó hatályú rendelkezésnek minősült. Összefoglalva: a felperes nem látott el a munkaköréhez nem tartozó feladatot, így a Hszt. 71.§ (1) bekezdés c) pontja alapján megbízási díjra nem jogosult, és nem valósult meg a 31/2015. BMr. 35.§ (6) bekezdésében írt többletterhelés feltétel sem. A felperes és a bíróság által hivatkozott Kúria döntések a jelen per tényállásával nem egyezők, mivel azon esetekben a munkáltató nem szabályozta belső normában a körzeti megbízotti működési körzetet.

[7] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint az alperes fellebbezésében nem adott elő olyan körülményt, amelyet az elsőfokú bíróság nem vizsgált. Anyagi jogszabálysértésként az alperes a Hszt. 71.§ (1) bekezdés c) pontját és a 31/2015. BMr. 35.§ (6) bekezdését jelölte meg, az elsőfokú bíróság ténymegállapításait és értékelését (a bizonyítás eredményének értékelésével összefüggő) jogszabálysértésre hivatkozással nem támadja. Az elsőfokú ítélet marasztalás összegére vonatkozó részét szintén nem vitatja. A működési körzete a KMB Szabályzat 3.d) pontja alapján település 2 település és nem az alperes által hivatkozott KMB csoport teljes működési körzete. Az alperes az általa hivatkozott MRFK intézkedés, mint norma kihirdetését sem igazolta, azt az érintett állomány nem ismerte, illetve az alperes a távollévő körzeti megbízott helyettesítését egyébként sem igazolta. Az alperesi érvelés, miszerint a KMB csoport létrehozásával a körzeti megbízott működési körzete a csoport működési körzetére bővülne, megalapozatlan, az a KMB Szabályzat 3. d), 15. és 72. c) pontjával ellentétes. A járőrszolgálat nem csak a saját működési körzetére szorítkozott, hanem rendszeresen több települést (KMB csoporton kívülit is) magába foglalt. Az alperes e körben tévesen és irratellenesen hivatkozott eseti jellegre. A közterületi szolgálat nem azonos a járőrszolgálattal, melyet a Járőr Szabályzat szabályoz, az a KMB Szabályzatból teljes egészében hiányzik. Ha el is láthat a körzeti megbízott járőrfeladatokat, és a feladatok között van átfedés, azt akkor is csak a működési körzetében teheti. E két beosztás feladatait normális esetben azonos illetékességi területen párhuzamosan hajtják végre. A járőrfeladatai azonban nem csak a megbízási körzetére szorítkoztak, rendszeresen a rendőrkapitányság teljes illetékességi területén kellett járőrfeladatot ellátnia. Rámutatott, hogy e tárgykörben (a körzeti megbízott által ellátott járőrszolgálat kapcsán) kiforrott bírói gyakorlat alakult ki, a bíróságok következetesen helyt adnak a kereseteknek, elutasító ítélet nem ismert.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[8] A fellebbezés – az alábbiak szerint – nem alapos.

[9] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 108. § (1) bekezdése alapján, a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között vizsgálta felül. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a helyesen felhívott jogszabályi rendelkezések megfelelő alkalmazásával, a

Kúria e tárgykörben hozott határozatainak figyelembevételével megalapozottan és jogszerűen kötelezte az alperest megbízási díj fizetésére. Döntésének helytálló indokaival a Fővárosi Ítéltábla egyetértett, a fellebbezésben foglaltakra figyelemmel pedig az alábbiakra mutat rá.

[10] Az alperes fellebbezésében a tényállás tisztázottsága és a bizonyítékok értékelése tekintetében állított eljárásjogi jogszabálysértést, illetőleg jogalapjában vitatta az elsőfokú ítéletet és a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjának, a 31/2015. BMr. 35. § (6) bekezdésének, illetve a KMB Szabályzat egyes rendelkezéseinek és az MRFK intézkedés 1. számú mellékletének megsértésére hivatkozással azzal érvelt, hogy az elsőfokú bíróság ezen jogszabályi rendelkezések téves értelmezésével állapította meg a felperes megbízási díjra való jogosultságát. Kifogásolta azt is, hogy a perben becsatolt eligazító lapok, mint okirati bizonyítékok nem igazolták a keresetet, ugyanakkor a fellebbezésében nem mutatta be, hogy a felperes kimutatásaiban szereplő mely feladatok és mely okból nem alapozzák meg az igényt, így a másodfokú bíróság jogszerűségi érvek hiányában e körben vizsgálandó nem tudott. Az ítéltábla hangsúlyozza, hogy a tanúvallomás elfogultsága nem állapítható meg csupán azon okból kifolyólag, hogy a tanúnak az elsőfokú bíróság előtt pere van folyamatban az alperessel szemben. A tanú erre vonatkozó bírói kérdésre akként nyilatkozott, hogy nem elfogult, az objektív, valóságnak megfelelő tanúvallomást a felperesre vonatkozó tények tekintetében az alperes a folyamatban lévő perre hivatkozással nem tudta cáfolni. A felperesi igényt alátámasztó tények vonatkozásában a tanú saját pere nem dönti meg az objektivitást.

[11] Az alperes fellebbezésében hivatkozott KMB Szabályzat, MRFK intézkedés és Normaalkotási Szabályzat nem minősülnek az Alaptörvény és a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény (1. § (1) bekezdése, 23. § (4) bekezdése alapján jogszabálynak, hanem közjogi szervezetszabályozó eszközök, ahogyan ezt a Kúria több korábbi határozatában (Kf.VII.45.188/2021/2; Kf.VII.39.052/2021/4; Kf.VII.39.890/2021/4; Kf.VII.40.247/2021/4.) kifejtette. Így a másodfokú bíróság a fellebbezésben a működési körzet értelmezésével kapcsolatban tett ítéleti megállapításokat támadó érvelést érdemben nem vizsgálhatta.

[12] A tényállás megállapítás és a bizonyítékok értékelése körébe nem tartozó minden más kifogásolt ítéleti megállapítás (pl. a körzeti megbízott működési körzetének értelmezése, a KMB csoport létrehozásának célja, továbbá annak megítélése, hogy mely feladatok ellátása tartozik a felperes körzeti megbízotti beosztásába, és melyek haladják meg azt) az elsőfokú ítélet anyagi jogi álláspontjának felülbírálatához tartozott és a felek eltérő jogértelmezéséből fakadt, amely jogértelmezést a Kúria már elvégezte. Nem volt vitatott, hogy a körzeti megbízott és a járőr két külön beosztást jelent. A Kúria a körzeti megbízott által a működési körzetén kívül végzett járőri feladatokkal összefüggésben több határozatában kimondta, hogy amennyiben a körzeti megbízott hosszabb időszakon át rendszeresen a beosztásához nem tartozó feladatkört lát el, a járőrfeladatokat a körzeti megbízotti működési és a KMB csoport működési körzetén kívül nem eseti, hanem napi rendszerességgel végzi, az többszolgáltatnak minősül és annak ellentételezésére jogosult (Kf.VII.45.176/2021/4., Kf.VII.45.184/2021/4.). Az elsőfokú bíróság ezzel egyezően helytállóan mutatott rá, hogy a KMB Szabályzat egyértelműen meghatározza, hogy a körzeti megbízott járőrfeladatokat milyen szűkítésekkel hajthat végre, vagyis csak járőrvezetői feladatot láthat el a szolgálat végrehajtására beosztott járőrrel közösen, a körzeti megbízotti körzetén belül. Ebből az következik, hogy amennyiben ettől eltérően teljesíti a járőri feladatokat, annak ellentételezésére jogosult.

[13] Az elsőfokú bíróság helytállóan rögzítette, hogy a felperes a járőrfeladatokat a saját és a KMB csoport működési körzetén kívül nem eseti jelleggel, hanem visszatérő rendszerességgel látta el, amelyre nem adott jogalapot a KMB Szabályzat 24. pontja, valamint 21. b)-c) alpontjai, mert ezek a feladatok nem a felperes kinevezés szerinti beosztásához tartoznak. A munkáltató az állománytáblában rendszeresített beosztás keretein belül határozhatja meg azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, amelyeket a hivatásos állomány tagja jogosult és köteles ellátni, ez a felperes esetében a körzeti megbízotti beosztás volt. A következőkes bírói gyakorlat szerint a munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, így ezen elvi alaphól eredően jogellenes az olyan gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör feladatainak ellátását; erre a Kúria egységesen és következetesen már több határozatában rámutatott (Kf.VII.39.247/2020/4., Kf.VII.39.389/2021/4.).

[14] Az alperes megalapozatlanul hivatkozott arra is, hogy a fokozott ellenőrzés és a különleges jogrend időszakában a körzeti megbízott működési körzetén kívüli járőri tevékenysége a megbízási díjra nem ad alapot. Az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a veszélyhelyzet miatti személyi átcsoportosítások a felperes eredeti szolgálati beosztása mellett ellátott többlettevékenysége ellentételezése alóli mentesülésre nem alkalmasak. A Kúria e tekintetben kialakított gyakorlatát az ítéltábla is irányadónak tekintette (Kf.VII.45.184/2021/4., Kf.VII.45.176/2021/4.). Az ítéltábla hangsúlyozza, önmagában az a körülmény, hogy valamely időpontban és területre vonatkozóan különleges jogrend van kihirdetve, nem lehet kellő indoka annak, hogy a körzeti megbízottat egyébként azzal össze nem függő feladatra igénybe vegyék.

[15] A felperest a perbeli időszakban rendszeresen, nem eseti jelleggel osztották be a körzeti megbízotti működési körzetén kívül járőri feladatokra, ezért a működési körzetén kívüli járőri tevékenysége a különleges jogrend időszakában is megbízási díjra jogosította. A másodfokú bíróság e tekintetben leszögezi, hogy a KMB Szabályzat ugyan szolgálati viszonyra vonatkozó szabály, de nem jogszabály, így annak fellebbezésben megjelölt pontjai megsértésére történt hivatkozás önmagában a fellebbezésre nem adhatott alapot [Kp. 99. § (1) bekezdése].

[16] Alapítalanul érvelt az alperes azzal is, hogy a felperes a járőrszolgálati, valamint a körzeti megbízotti illetékességi területén kívüli egyéb szolgálati feladatok – mint a KMB Szabályzat 37. pontja szerinti közterületi tevékenység – teljesítésével a munkakörébe tartozó és többletfeladatnak nem minősülő tevékenységet látott el. Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a felperes által a perbeli időszakban a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett – a feladatkimutatásban megjelölt, nem kizárólag járőrszolgálatként nevesített – feladatok nem a kinevezése szerinti beosztásához tartoztak. A Kúria korábbi határozataiban (Kf.VII.37.642/2020/5., Kf.VII.39.525/2021/3.) leszögezte, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában meghatározott kritériumok konjunktívak, amelyből következően a felperest megbízási díj illeti meg, amennyiben rendszeresen nem a kinevezése szerinti beosztásához tartozó feladatkört lát el többletfeladatként, ahogyan ez a perbeli esetben megvalósult.

[17] Az ítéltábla rámutat arra, hogy a KMB csoport létrehozása a KMB Szabályzat 3. d) és 15. pontjaiban foglalt szabályozásból következően nem jár azzal a következménnyel, hogy a körzeti megbízott eredeti működési körzete megváltozna, az a KMB csoport működési körzetével kibővülne. A körzeti megbízotti csoport létrehozásának célja, továbbá annak megítélése, hogy mely feladatok ellátása tartozik a felperes körzeti megbízotti beosztásához és melyek haladják meg azt, olyan kérdés, melynek jogértelmezését a Kúria már elvégezte és álláspontjától a másodfokú bíróság eltérni nem kíván. A Kúria a körzeti megbízott által a működési körzetén kívül végzett járőri feladatokkal összefüggésben több határozatában kimondta: amennyiben a körzeti megbízott hosszabb időszakon át rendszeresen a beosztásához nem tartozó feladatkört ellátja, a járőrfeladatokat a körzeti megbízotti működési és a csoport működési körén kívül nem eseti, hanem napi rendszerességgel végzi, az többletszolgáltatnak minősül és annak ellentételezésére jogosult (Kf.VII.45.176/2021/4., Kf.VII.45.184/2021/4.).

[18] Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság a feltárt tényállás alapján okszerűen vonta le azt a következtetést, hogy a felperes visszatérő, rendszeresen jelentkező, beosztásába nem tartozó többletfeladatokat végzett, amelyek a megbízási díjra való jogosultságát – a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján – megalapozták.

[19] Az alperes fellebbezésében ugyan hivatkozott a 31/2015. BMr. 35. § (6) bekezdésének a sérelmére is, azonban ezzel összefüggő indokolást a felperesi igény jogalapjának vitatásán túlmenően nem adott elő. Az irányadó ítélkezési gyakorlat szerint a munkáltató mérlegelési jogkörébe tartozó kérdés, hogy az eredeti munkakör mellett ellátott többletfeladatokra tekintettel a megbízási díjat milyen mértékben határozza meg (Kf.VII.37.780/2020/5.). Az alperes nem állapított meg és nem fizetett megbízási díjat a felperesnek, ezért azt a bíróság mérlegelési jogkörében határozhatta meg. Az elsőfokú bíróság a rendvédelmi illetményalap 75%-ában történő meghatározással a megbízási díj mértékére vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket nem sértette meg, a mérlegelés törvényben biztosított kereteit nem lépte túl. Amennyiben az alperes az elsőfokú bíróság ítéleti mérlegelését nem tartotta megfelelőnek, fellebbezésében – a mérlegelés jogszerűségéhez – be kellett volna mutatnia, hogy az ítélet ezen álláspontja (az összecszerúségi meghatározás), milyen érvek alapján minősül jogszerűtlennek. Azt kellett volna kimunkálnia, hogy az elsőfokú bíróság hol vétett mérlegelési hibát, melyek azok az elemek, körülmények, amelyeket nem vett figyelembe és amelyek – az értékelt körülmények figyelembevételével – más összecszerúségi eredményre vezettek volna. Mindezek hiányában a jogsértés tényének alperes általi kategorikus, általános tartalmú állítása az elsőfokú bíróság ítéletét (mérlegelését) jogszerűtlenné nem tehetette (Kf.VII.39.549/2021/4.).

[20] Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság kijavított ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[21] A másodfokú bíróság a Kp. 99. § (3) bekezdése értelmében a 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pervesztes alperest a felperes

másodfokú eljárásban felmerült perköltségének megfizetésére, amelynek mértékét a Pp. 81. § (1)-(2) bekezdéseire, 82. § (3) bekezdésére, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 4. § (1) és 3. § (2), (5)-(6) bekezdéseire figyelemmel állapította meg, amelynek során a felperes által felszámított költség (30.000 forint) összegét a pertárgy értékére, az ügy bonyolultságára, a felperes által benyújtott fellebbezési ellenkérelem elkészítésének munka- és időigényére, valamint a tárgyaláson kívüli elbírálásra tekintettel mérsékelte.

[22] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (1) bekezdésében és 46. § (1) bekezdésében meghatározott mértékű fellebbezési illeték az alperes Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontjában biztosított teljes személyes illetékmentessége folytán a Pp. 102. § (1) és (6) bekezdései értelmében az állam terhén marad.

[23] Az ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó Kp. 77. §-a alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[24] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2023. december 5.

dr. Kecskés Zsófia s.k. dr. Szeles Balázs György s.k. dr. Kincsesné dr. Szalai Kornélia s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró